

Na dnešnom okružnom výlete Stredomorím môžeme pozorovať, ako Gréci vedia predávať, Španieli požičovať a Taliani sa tváriť nenápadne. Pozrieme sa aj na francúzskeho leva, britského buldoga a slovenskú ekonómku.

“Ak chcú lídri eurozóny skutočne vyriešiť dlhovú krízu, mali by sa na to vyspať,” začína článok v gréckych novinách Ekathimerini o účinkoch spánkovej deprivácie počas nekonečných summitov na rozhodovanie. Skutočne, **výdatný spánok by možno pomohol lídrom pochopiť mnohé, napríklad rozdiel medzi úsporami a zvyšovaním daní.** Tým gréckym sa to pokúsil svojím listom vysvetliť Aretouli Nicholas z Kréty, ktorému ako drobnému poľnohospodárovi z malej dedinky s minimálnym peňažným príjmom vyrúbili doslova likvidačné dane. „Ak si mám vybrať medzi tým, že nebudem jesť tri mesiace, alebo že nezaplatím dane, rozhodol som sa vám neposlať ani cent.“ Podaktorí si to vzali k srdcu, pretože po rokoch zvyšovania daní, ktoré ekonomike neprospejú ani v najmenšom, začína Grécko uvažovať nad **výraznými škrtmi sadzieb.** Niektorí Gréci by sa rovno chceli stať radšej občanmi Rakúska.

To skutočné šetrenie im totiž stále nejde. Vláde sa po dvoch rokoch krízy podarilo **škrtnúť 23%** z priemerného odchodného 38 000 euro, ktoré dostávajú zamestnanci verejného sektora. Koalícia chce zároveň **novými pravidlami** urýchliť predaj štátneho majetku. To sa zide. **Keď sa v roku 2007 Grécko rozhodlo predaj 4 nevyužívané Boeingy, každý v cene 45 miliónov dolárov, zriadilo na to špeciálnu spoločnosť s niekoľko sto zamestnancami. Tá hľadala najlepšiu ponuku päť rokov, až nakoniec predala lietadlá do šrotu so stratou 140 miliónov dolárov oproti pôvodnej hodnote.**

Koalícia chce zároveň novými pravidlami urýchliť predaj štátneho majetku. To sa zide.

V Španielsku vyvolala veľký odpor ulice poznámka vládnej poslankyne Andrea Fabra.

V Španielsku vyvolala veľký odpor ulice **poznámka vládnej poslankyne Andrea Fabra,** ktorá po schválení úsporných opatrení poznamenala: “¡que se jodan!” Tento výraz, ktorý radšej nepreložíme, podľa nej nemal patriť občanom, ale rozhadzovačným opozičným socialistom. Uvidíme, čo jej povedal doma jej otec Carlos Fabra, ktorý ako regionálny politik **nechal postaviť letisko za 150 miliónov euro, a nezabudol**

pridať aj pomník samému sebe za 300 000 euro. Háčik? **Letisko,** podobne ako milióny domov, je prázdne, **nedokázalo prilákať ani jedinú pravidelnú linku.**

Napriek tomu si domáci nachvílu vydýchli. **Nemci pomoc schválili,** podobne aj **Fíni,** tí si však **vypýtali hotovostné záruky zo španielskeho fondu na ochranu vkladov. Kto si nebojí vypýtať, dostane!**

No nič to nemení na tom, že Španielsko čakajú divoké časy. Aktuálna pôžička je len pre banky, ak chcú viac pomoci, budú musieť **požiadať nanovo.** Či a kedy sa tak stane skúste odhadnúť sami. Ja vám len napoviem, že **posledný predaj dlhopisov dopadol katastrofálne, keď sa napriek rekordným cenám nepodarilo dosiahnuť požadovanú sumu, a spread španielskych dlhopisov oproti nemeckým je vyšší, ako pred prijatím eura.** Zlých správ je viacero. Ceny nehnuteľností, ktoré sú britvou na krku španielskych bánk, sa stále nestabilizovali, práve naopak, v druhom kvartáli zaznamenali viac ako 8% prepád na medziročnej báze. Pokračuje aj odliv vkladov v bankách, ktorý sa v máji priblížil k 6%, a naďalej rastie delikvencia úverov. Našťastie, podobne ako Gotham city od najhoršieho vždy zachráni Batman, eurozónu drží v

Posledný predaj dlhopisov dopadol katastrofálne

Tento týždeň Moody's zrazila rating aj 13 talianskym bankám.

No pri Fiate je to zatiaľ len plané strašenie, ak sa chceme baviť o oveľa výraznejšej hrozbe pre veľkú automobilku, treba sa ísť pozrieť na francúzskeho leva.

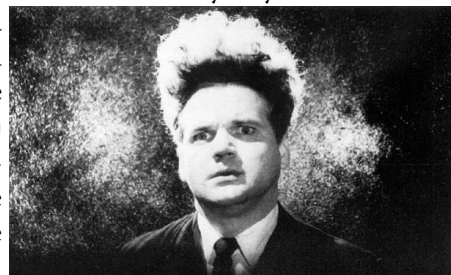
Zakončíme dnešok tradične dobrými správami na záver - veď už ich samotná existencia je dobrou správou.

rukách ECB. Napríklad neustálymi pôžičkami španielskemu a talianskemu bankovému sektoru.

Napísal som taliansky bankový sektor? To by sa patrilo spomenúť, že po čerstvom strihu ratingu štátu tento týždeň Moody's zrazila rating aj 13 talianskym bankám. Okrem bánk majú vážne problémy aj niektoré talianske regióny. Najchudobnejší z nich, Sicília, dostala od centrálnej vlády núdzovú pomoc 400 miliónov euro, aby sa vyhla defaultu. Celkový dlh regiónov nie je v porovnaní s centrálnym dlhom a dierami v bankovom systéme zaujímavý, ale takéto nášlapné míny zhoršujú vláde konsolidačné snahy. A aby toho nebolo málo, problémy

sa prejavujú aj mimo finančného sektora. Fiat, vlajková loď talianskeho priemyslu, sa rozhodol o dva týždne predĺžiť mesačnú celozávodnú dovolenku, aby zabránil hromadeniu áut kvôli klesajúcemu dopytu. Ostáva len veriť, že jeho manažéri, ktorí už raz Fiat postavili na nohy, nezačnú chodiť na stáže ku kolegom do spoluvlastneného Chrysleru učiť sa, ako bratříčkovať s vládou.

No pri Fiate je to zatiaľ len plané strašenie, ak sa chceme baviť o oveľa výraznejšej hrozbe pre veľkú automobilku, treba sa ísť pozrieť na francúzskeho leva. Peugeot stráca každý mesiac 200 miliónov hotovosti, bez zmeny by takýmto tempom prežil ešte jeden až dva roky. Za prvý polrok tohto roku mala automobilka prevádzkovú stratu 700 miliónov euro a náklady na poistenie dlhu Peugeotu (CDS) naznačujú 51% možnosť bankrotu. Vedenie ohlásilo masívnu reštrukturalizáciu výroby, ktorá zahŕňala prepustenie 14 000 zamestnancov, z čoho sa však postavili vlasy dupkom francúzskemu prezidentovi Hollandemu. **Prehlásil, že bude žiadať od Peugeotu, aby prepracoval svoj plán, na oplátku vraj pomôže dopytu po automobiloch vo Francúzsku.** Teda vlastne nie on, ale daňoví poplatníci. Aby sa nám k zombie bankám nepridali aj zombie automobilky...

Na druhej strane Kanála zatiaľ narastajú protiúložné nálady. Až do takej miery, že predseda vlády David Cameron sa cítil povinný vyhlásiť, že on „žiadne kampane za referendum o opustení Únie nebude podporovať. Británia by sa tak stala akýmsi veľkým Švajčiarskom.“ Kto vie, čo tým myslel.

Zakončíme dnešok tradične dobrými správami na záver - veď už ich samotná existencia je dobrou správou. Brusel chce s Japonskom rokovať o dohode o voľnom obchode medzi oboma partnermi, čo poteší všetkých, čo kupujú Toyoty či sushi. Z podobného súdka je aj rozhodnutie Európskeho súdu o zrušení obvinenia čínskych firiem z dampingu. Obchodná vojna, ktorá slúži len egám politikov a chráneným exportérom a škodí ostatným výrobcom a spotrebiteľom na oboch stranách, tak nachvíľu zvolňuje tempo.

A tá najlepšia správa úplne na záver – Euro nepadne! Je o tom presvedčená známa slovenská ekonómka Erika Judínyová. Podľa jej analýzy by bolo opätovné chodenie do zmenárni príliš otravné.

Super VÍKEND vám želá

Martin Vlachynský